

FENESTA VASCIA.

Allegretto con brio.

Singstimme.

Pianoforte.

quasi Mandolina
arpeggio simile

Fe-ne-sta vasciae pa-tro-na cru-de-le
Vor-ria ar-re-ven-ta-re no pic-ciut-to.

quan-ta sos-pi-rem'aje-fat-to jet-ta-
Co-na lancel-la a chi vennen-no a-

re
cqua,
M'ar-de sto-co-re comm'a na can-ne-la
Pem-me-nne i da chi-ste pa-laz-zuot-te:

bel-la quan-no te sento anno-me-
„bel-le fem-me-ne me je a chi vò

na-re
a-cqua?“
oje pig-lia la spe-rien-zia de la ne-ve
Se vo-ta na nen-nel-la da la 'ncop-pa:

la ne-ve è fredda e
„Chìe sto nin-no che

se fa-ma-ni-a-re e tu com-me si tant'aspra-e cru-de-le
va vennen-no a-cqua?“ Eio res-pon-no co' pa-ro-le ac-cor-te: „So lagre-me d'am-mo-re, e non è ac-qua.

muor-to mme vedi e non mme vuò aju-ta-re.
„So lagre-me d'am-mo-re, e non è ac-qua.